

● Jugoszláv-magyar üzleti találkozó Szegeden

Kell még a türelem

Magyarország és Jugoszlávia külkereskedelmi forgalma a délszláv háború előtt meghaladta az évi 700 millió dollárt. Az idén, ha minden jól megy, elérhetjük a 110-120 milliót. A jugoszláv gazdaságot súlyosan érintette a háború, tartalékaik kimerültek, az egy főre jutó GDP a korábbi 2600 dollárról 1500-ra esett vissza. A jugoszlávok után a magyarok örültek legjobban az embargó feloldásának – ennek jegyében tartották tegnap nagy-szabású üzleti találkozót Szegeden.

Az elmúlt évek jugoszláv-magyar kapcsolatait talán a „virrasztás” szóval lehet a legegyszerűbben jellemezni. Üzletemberek, kamarák, önkormányzatok, különféle intézmények és szervezetek, egyszerű polgárok strázsáltak itt a határ mentén, piaci és emberi közelségben maradva déli szomszédainkkal. Ezen türelemmel és reménnyel elviselt erjedési időszak látszik most a végéhez közeledni: a must borra forrhat! A Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara meghívására ugyanis meglepően nagy számban érkeztek tegnap Szegedre jugoszláv üzletemberek, regionális kamarai vezetők, államigazgatási tisztviselők, élükön *Milos Dimitrijevic* kereskedelmi miniszter-helyettesével, 71 üzleti ajánlattal tarso-lyukban. Hasonló érdeklődést tapasztaltunk magyar partnereik körében is.

Nagy Ferenc, hazánk belgrádi kereskedelmi tanácsosa emlékeztette a vendégeket arra, hogy az embargó tavaly szeptemberi felfüg-

gesztését követően Magyarország elsőként oldotta fel kényszerű szankcióit Jugoszláviával – szakértői szinteken egyébként mindvégig fennmaradtak a kapcsolatok. Most, a nemzetközi gazdasági embargó végleges feloldását követően egy hónappal, a jugoszlávok úgy fogalmaznak, hogy a blokádnak ugyan megszűnt, de „az embargó külső falai megmaradtak!” Padlót fogott gazdasági viszonyaik középette elsősorban arra gondolnak, hogy bizonyos nemzetközi pénzügyi kereteket még nem szabadították fel számukra. Amiből pedig az következik, hogy komoly gondok vannak náluk a fizetőképességükkel. Ebben a relatíve pénzhiányos időszakban többek szerint érdemes barterüzletekkel próbálkozni – még ha nagy türelmet igényel is művelése... A jugoszlávok ugyan nagy igyekezettel láttak hozzá jogrendszerük piacgazdaság-szemléletű átalakításához, azért számítani kell meglepetésekre. Például a kétszintű engedélyezési rendszer fenntartása miatt, ami jócskán lassítja az üzletkötéseket. Egyébként a két ország kapcsolatában nem hiányzik egyetlen olyan egyezmény sem, mely gátolná a kétoldalú kapcsolatok fejlesztését. A „felújítás” persze többnyire rájuk fér. Az idén, a nemzetközi normáknak megfelelően, gazdasági együttműködési megállapodás kötöttet a két ország között – már csak a kihirdetése van hátra.

Végül egy érdekesség: két azonos nagyságrendű ország kapcsolatáról van most már szó, hiszen Jugoszlávia területe 100 ezer négyzetkilométer, lakosainak száma pedig 10,5 millió...

Ö. F.

● A Szegedi Kortárs Balett bemutatója

„Az Úristen csinált egy agyagembört”

Földben és vízben. (Fotó: Nagy László)

A Sáremler című új táncműről Juronics Tamás előzetesen azt mondta, hogy népi eredetű szegedi változatai inspirálták. Polner Zoltán gyűjtéseket arról, hogyan teremtette a Teremtő az első emberpárt. A Juronics-koreográfiával azonos című Polner-kötetben valóban elragadó történeteket lehet olvasni. Márpedig a szemérmes vas-kosság eredeti darabjait a nő és a férfi eredendő azonosságáról, örök különbözőségéről és egymásra ítéltségéről.

A balettben nincs semmi népi; de eredeti szókimondással, modern táncszínházi nyelven beszél a Teremtő működése következtében eleven emberpárról. A Sáremlerben a szerelem a téma. A darab vonzásának, hatásának összetevői igen sokrétűek, alig elválaszthatóan fonódnak össze – mint minden „rendes” színpadi műben; mégis meghatározó, hogy a szereplők az első perctől az utolsóig a két természeti őselemben, a vízben és a földben-homokban léteznek. A kamaraszínházi játéktér három részre oszlik: a háttérben, emelvényen helyezték el a közreműködő zenészeket, az emelvény előtt színpadrészt elbortított homokszőnyeg anyaggal, a színpadi közönséghez legközelebbi sávot pedig elárastot-

ták vízzel. Nem állítom, hogy a játékidő – szünet nélküli – másfél órájában folyamatosan tartalmi jelentősége van a kellék-elemeknek, de azt igen, hogy attaktív, artisztikus hatásuk mindvégig erős. A víz, a föld – és elegyük, a sár – az előadás bizonyos pillanataiban nem egyszerűen a mozgás közege, hanem szimbolikus jelentőségű: a bennük mozgó testeknek a része; vagy fordítva. Máskor rituálék tartozéka: szertartások felemelő, vagy leházó, tisztító, vagy piszkoló, fényesítő, vagy sötétítő eleme. Megint máskor „egyszerűen” színpadias kellékek, amelyek a mozdulatok hatását dúsítják: a kellően megvilágított permetező, fröccsenő, testekhez tapadó, lepergő víz, homok, sár nagyon artisztikus tud lenni.

Juronics általánosan előszeretettel használ táncműveiben látszólag egyszerű, de tartalmi funkciók mellett a mozdulat képét is alakítani képes eszközöket. Most például létezik a színpadon egy damilháló a föld- és a vízvezet között; az egyik megvilágításban mintha áthághatatlan akadály volna a kétféleség között, a másikban pedig pókhálószerű tünevény a maga csillogó ideiglenességével és csalóka vonzásával. Megint máskor erőteljes ollóval eltüntethető, majd iszonyú munkával újra szöhető; amikor egy emberpár igyekvő munkája árán újra határáként funkció-

nál a kétféleség között, a víz és a föld mezsgyéjén – kétfelére keszti őket.

Játszanak aztán áttetsző és kemény felületű téglalapok: állítva és megfelelő világitással mintegy magánzárkák, emberkalitkák; fektetve viszont ágyak. Egy ilyen heverő tökéletes kelléke a „jelenetek egy szerelem történetéből”-darabrészeknek, a táncmű leginkább populáris részének. Általában az élet, különösen pedig a szerelem aszimmetriájáról való tudás olyasmi bölcs fölény és belátással táncolnak el ezekben a jelenetekben, mintha nem huszon-, hanem százéves lenne a tervezőjük. Végül a záróképekben előkerül egy hatalmas „utolsó vacsora”-asztal, jól néz ki, mindenki elfér mellette – szemben velünk és a kívülrekesztett Sáremlerrel (Juronics táncolja). Az asztal megrakva sárral; mindegyik mintha ennél, aztán elkezdi vele dobálni Juronicsot. Mármost ez a záró jelenet sor számomra meglehetősen dramaturgiai homályba burkolódik, de lehet, hogy egy hétköznapi és modern rituáléval és az áldozataival találkozunk itten. Lehet, hogy nem. A dobálás hevülete mindenesetre őszinte (mintha benne lenne az elemekben megkínzott táncosok bosszúja), a jelenet kellemesen színpadias.

Tóth Attila, Tóth Szabolcs és Földes Gábor ütőhangszereken és elektromos bőgőn játszik. A dübörgő do-

bok kemény ritmikája, dinamikája, a modern hangzás elegyül a szimfonikus harmóniák klasszicizáló megállapodottságával és lágyaságával (a Balanescu vonósnegyes felvételeivel). Mint az áttetsző víz a fekete földdel.

Az azonosság és a különbözőség, az ellentét és az egység; az elemi harc és az egybeolvadás; dráma és komédia; ilyesmik a kulcsszavai Juronics koreográfiájának. Mint a szerelemnek. Az életnek.

A másfél óra csupa változatosság – és ez roppant nagy szó. Bár nyilvánvaló, hogy a technikailag nagyon felkészült csapatnak, a Szegedi Kortárs Balett táncosainak is kifejezett erőpróba, rendkívüli feladat a Sáremler – kiválóan teljesítenek. Az immár vendégként visszajött Urciuoli és Markovics Ágnes különösen tettsett. De Pianta, Kopeczny, a vendég Nemes Zsófia nagyszerű profik, Farkas Zsuzsanna megkapó egyéniség. Juronics hálás kettősökben és szólókban remekel. Az együttes tapasztaltjainak – Pataki, Sárközi, Topolánszky, Kalmár – megállapodottan magas színvonalú teljesítményétől nem maradt el Aczél Gergő és Kocsis László. Mint mindig, Molnár Zsuzsa a díszlet- és jelmeztervező. Nem ismer lehetetlen; amit anyagból, formából és fantáziából lehet, a nehéz terepen mindent megold.

Sulyok Erzsébet

Változtatott vallomását Gyöngyösi

Júniusban kezdődött a szegedi bíróságon a Grand Petrol Kft. tulajdonosa, Tóth Andor és társainak a pere. Csempészet, adócsalás, veszteség és más vádak szerepeltek az ügyészség által benyújtott vádiraton.

Tegnap a harmadrendű vádlott, egykori vámos – másfél év után, ki tudja miért – megváltoztatta vallomását, miszerint nem Tóth kérte tőle a pénzügyőr-peccsét megszerzését, hanem egy Baranyi László nevű személy, aki viszont az eljárás kezdetétől fogva köddé vált, annyit tudni róla, hogy álnéven, más személyi igazolványával bonnyolította le üzleteit.

Többször írtunk róla, hogy a rendőrségi nyomozás és az ügyészség álláspontja szerint a szegedi Merkur-telepet bérlő Grand Petrol két vasúti szerelvény szlovák benzint anélkül értékesített, hogy kifizette volna érte a vámost és egyéb költségeket. A cég vezetője, Tóth Andor megpróbálta a nála albrőlcskódó Aramco Kft.-re – ennek az új tulajdonosa volt a már említett Baranyi – hártani a felelősséget, mondván: az üttentet el a 21 vagongból a rengeteg üzemanyagot. Két fináncot is a vádlottak padjára ültettek. Takács András, a szegedi vámbírhatal parancsnokát bűnpártolás miatt – leállt egyezkedni Tóth-tal, kedvezményt is ígért neki, ám nem tett feljelentést ellene –, és Gyöngyösi Lászlót, aki 2 millió forintért ellopott és átadott egy vámbélyegzőt a Grand Petrol főnökének.

Október 9-én jelentette be Gyöngyösi a bíróságon, hogy másik ügyvédet kér, őszinte vallomást kíván tenni. Az „igazság pillanata” tegnap érkezett el. Elmondta, hogy nem Tóth Andor kérte meg a pecsét megszerzésére, nem neki adta át azt, nem tőle kapott érte 2 millió forintot, hanem Baranyi Lászlótól, aki később megfenyegette: ha bárkinek elmondja az esetet, akkor azt megbánja, családostul. Azt is eszettelte, hogy amikor a pénzügyőrség megyei parancsnokására behívták szakmai beszélgetésre az ügyben, az este 8-tól, hajnal 4-ig tartott. Az öt számonkérő, fináncörökben „hírhedtét vált”. Mészáros József ezredes megalázta, megfélemlítette és szájába adta a szót, hogy valljon Tóth Andor ellen. Bármint aláírt volna, csak szabaduljon szorult helyzetéből. Az egész kénszervallatásra emlékeztetett.

Az ügyész megkérdezte Gyöngyösit, hogy vallomását másfél esztendő alatt a rendőrségen, a bíróságon miért nem módosította menet közben, miért éppen most jutott eszébe mindez. A vádlott a következő magyarázattal szolgált: egyrészt félt attól, hogy Baranyi beváltja fenyegetését, másrészt az öt októberi elejéig védő ügyvéd javasolta, hogy tartson ki első vallomása mellett, akkor talán megússza felfüggesztett börtönnel.

Kérdés, hogy a városi bíróság Németh Norbert által vezetett tanácsa – amely ellen egyébként Gyöngyösi új védője elfogultságot jelentett be – miként mérlegeli a hallottakat, a tanúk, a vádlottak, védők, az ügyész által elmondottakat. Az ítélethirdetést keddre halasztották.

V. Fekete Sándor

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Csongrád megyei székhelyű német-magyar vegyes vállalat

1-1 fő területi értékesítési vezetőt keres Makó és Hódmezővásárhely térségébe

Feladata: az értékesítési hálózat kiépítése és irányítása az értékesítési tervek teljesítése érdekében saját gépkocsival, vezetési és szervezői készséggel, állandó lakhely az adott körzetben.

Jövedelem: fix alapbér és teljesítményarányos jutalék.

Fényképes szakmai önéletrajzát „raklám” jellegűen 1996. november 15-ig várjuk a Sajtóházba Szeged, Stefánia 10.

Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi Felügyelőség, mint I. fokú környezetvédelmi hatóság, 6721 Szeged, Felső Tisza part 17.

Értesítem Szeged-Algyő, Szeged, Hódmezővásárhely, Sándorfalva, Szatymaz települések lakosságát, társadalmi szervezeteit és valamennyi érintettet, hogy az ALGYINVEST Kft. (Budapest) környezetvédelmi engedélyezés céljából a felügyelőséghez benyújtotta Algyőn létesítendő

gázturbinás kombinált ciklusú erőmű

részletes környezeti hatástanulmányát.

A felügyelőség az 1995. évi LIII. tv. 93. § (1) bekezdése alapján kötelező közmeghallgatást 1996. december 4-én 14 órakor tartja az algyői Faluházban (Szeged-Algyő, Búvár u. 5.)

A tanulmány Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata Polgármesteri Hivatalában (Szeged, Széchenyi tér 11.), valamint a felügyelőség ügyfélszolgálatán (Szeged, Felső Tisza part 17.) munkanapokon hétfő-csütörtök: 9-12 óráig, 13-15 óráig, pénteken 9-12 óráig tekinthető meg.

A tanulmányban foglaltakkal kapcsolatos esetleges észrevételeket írásban a közmeghallgatás időpontjáig az érintett települések jegyzőjénél és a felügyelőségénél lehet benyújtani.

Kérem a társadalmi szervezetek és a lakosság képviselőinek részvételét a közmeghallgatáson.

● MTI Press

A koalíció nagy gyengeje, hogy eddig nem mert, nem tudott világos fejlődési utat megrajzolni, határozott döntéseket hozni a mezőgazdaság érdekében – állítja Juhász Pál, az SZDSZ agrártagozatának alapító tagja.

Hozzáátette: rengeteg részletkérdésben javult a helyzet, de nagyon törekeny rendszer jött létre, amelynek egységei nem kapcsolódnak egymáshoz. Ezért az SZDSZ-nek kettős feladata van, amelynek kidolgozását az agrártagozat

Területi agrárklubok

magára vállalja. Juhász Pál a legfontosabbnak azt tartja: erős kapcsolatokat kell teremteni a középvállalkozók és az új agrárszerveződések között! Üzletileg egymásra kell találniuk és közösen ki kell építeniük egy olyan új információs rendszert, amely biztosítja a vállalkozók megélhetését a piacon. Kifejtette: az Agrárkamara, a Gazdakörök Országos Szövetsége, a

MOSZ együttműködését kell megteremteni, és be kell vonni őket a közigazgatásban a jogalkotás munkájába, hogy kritikával és ötletekkel egyaránt segítsék e szervezetek a megfelelő jogszabályok elkészítését és érvényesülését. A másik fontos feladat, amelyet magára vállal a tagozat, hogy elősegítse a magyar mezőgazdaság felkészülését az Európai Unió-beli tagságra. Ju-

hász Pál szerint a eddigieknél sokkal jobban kell tudatosítani, hogy az európai nagy agrárpiacon csak akkor tud megélni és megmaradni a magyar mezőgazdaság, ha minél több versenyképes „részköre” alakul ki. Példaként megemlítette a kertészeti tevékenységet, amelynek a jövőben nagyobb hangsúlyt kell kapni, mert erre van kereslet. Meg kell teremteni az élelmiszeripari feldolgozás és a nagykereskedői hálózat összekapcsolását. Megfogalmazása szerint azokat kell összehozni, akik egymásban megbíznak.